

[Merete Bjørn Hanssen.]

udarbejde de nærmere regler om undervisning; styrelse og virksomhed i øvrigt, før vi igennem udvalgsarbejdet har fået afklaret en række spørgsmål nærmere. Det er i øvrigt spørgsmål, som ligger på linje med dem, der allerede er fremhævet af de foregående ordførere.

Det gælder således det vigtige spørgsmål om arbejdsdelingen mellem konservatorierne, som er omtalt i betænkning nr. 627 om landsdelskonservatorierne i Esbjerg, Odense og Ålborg.

Jeg er ganske enig med ministeren i, at dette spørgsmål må løses i et samarbejde mellem alle landets fem konservatorier. Men jeg finder det rigtigst, at folketinget netop ved denne lejlighed også markerer sine synspunkter om og ønsker til de løsninger, der her skal findes, ikke alene på grund af de økonomiske konsekvenser, de vil få, men også på grund af den koordination med andre uddannelsesinstitutioner, som vi er enige om bør finde sted.

Her er det ikke mindst spørgsmålet om musikpædagoguddannelsen og en rigtig udnyttelse af den, der spiller en rolle. Jeg er udmærket tilfreds med de synspunkter, der er lagt frem i betænkningen om i højere grad at inddrage pædagogiske discipliner i denne uddannelse. Jeg mener, det er helt nødvendigt, at der bliver taget afgørende og positiv stilling hertil i forbindelse med dette lovforslag, så det kan øve indflydelse på de beslutninger, der også i denne samling skal træffes om folkeskolens fremtid, og jeg håber derfor, at ministeren er parat til at gå dybere ind i disse ting under udvalgsbehandlingen.

I bemærkningerne er der redegjort for de tre konservatoriers lokalemæssige forhold, men også her er der problemer, som vi i udvalget må gå nærmere ind på. Jeg erindrings fra tidligere behandlinger af den gældende støttelov, at der var mange og store problemer, og vi har derfor en naturlig interesse i at se, i hvilket omfang disse problemer nu er blevet løst.

Det er også min opfattelse, at styrelsesproblemerne ved overgangen til statsdrift er værd at overveje nærmere både med henblik på medindflydelsen — eller demokratiet på arbejdspladsen, som man kalder det — og på konservatoriernes stilling i det lokale

musikkulturelle liv. Her peger betænkningen ganske rigtigt på, at det ved ændringen af konservatoriernes status bør sikres, at den lokale kontakt er i orden.

I sin fremsættelse gør ministeren dernæst en række videregående bemærkninger om sine tanker om en musiklov, som statens musikråd skal bistå ministeren med at udarbejde. Jeg kan kun være tilfreds med ministerens udgangspunkt for betragtningerne, nemlig at decentralisering og ligestilling er nøgleordene i de kommende års kulturpolitik; sådan som venstre utrætteligt har fremhævet det. Vi vil derfor meget opmærksomt følge, om det bliver disse principper, der efterleves, og navnlig om de er udformet sådan, at mangfoldigheden og ikke ensidigheden fremmes.

Jeg kan slutte med at sige, at venstre er indstillet på en positiv udvalgsbehandling til belysning af de problemer, jeg har fremdraget her.

Elmholt: Da mit partis ordfører i dette spørgsmål, fru Meta Ditzel, er forhindret i at være til stede, skal jeg tillade mig at gøre nogle bemærkninger om det fremsatte lovforslag.

Lovforslagets hensigt er at give musikkonservatorierne i Esbjerg, Odense og Ålborg samme økonomiske status som det kgl. danske musikkonservatorium i København og det jyske musikkonservatorium i Århus. Disse to er statslige institutioner. De tre første får statstilskud, der udgør $\frac{3}{4}$ af driftsudgifterne, og kommunerne må så, hvor det er selvejende institutioner, bidrage med $\frac{1}{4}$ af udgifterne. Da den nugældende lov fra 1968 blev behandlet, blev det tydeligt tilkendegivet, at man måtte sigte mod at lade staten overtage de tre selvejende institutioner. Man mente imidlertid, at det ville være hensigtsmæssigt endnu en tid at følge udviklingen ved konservatorierne efter den nye ordning for konservatorieuddannelse, der var blevet vedtaget i 1966, og tage spørgsmålet op til endelig drøftelse i forbindelse med revision af loven i 1970-71.

I oktober 1970 nedsatte den daværende kulturminister et udvalg, der skulle overveje og komme med forslag til de tre konservatoriernes fremtidige placering som statsinstitutioner og samtidig se nærmere på deres